

РЕШЕНИЕ

№ 5943

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3192** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от П. П. П. – управител, чрез пълномощника си юрк. М. И. срещу Решение № 896/21.04.2024 г., постановено по АНД № 7108/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 106-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 1616/15.03.2023 г., издадено от И. Г. Б. – и.д. директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. при Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на основание на основание чл. 210в от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), обн. в ДВ бр. 99 от 09.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г./ на търговското дружество е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е незаконосъобразно. Твърди се, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение. Моли се да бъде отменено обжалваното решение, съответно и оспореното НП.

В съдебно заседание касаторът, не се явява, не се представлява.

Ответникът, и.д. Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и

Б. към Главна дирекция "Контрол на пазара" при Комисия за защита на потребителите, чрез пълномощника си адв. А. в писмен отговор, излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. При евентуалност прави възражение за прекомерност.

В съдебно заседание, ответникът, не се явява, не се представлява, депозира молба от 05.04.2024 г., с която не възразява да се даде ход по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде потвърдено оспорено решение.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 896/21.04.2024 г., постановено по АНД № 7108/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 106-ти състав, съдът е потвърдил НП № 1616/15.03.2023 г., издадено от И. Г. Б. – и.д. директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. при Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с което на основание на основание чл. 210в от Закона за защита на потребителите /ЗЗП, обн. в ДВ бр. 99 от 09.12.2005 г., в сила от 10.06.2006 г./ на търговско дружество „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от П. П. П. – управител, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 22.11.2022 г. в обект – магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Максима България“ ЕООД, дружеството прилага нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, тъй като предоставената информация за цената на стоките чрез етикет за артикул салам „Колбасо М.“, вак. от 11,99 лв./кг. и за салам сух шпек „Колбасо Б.“, вак. от 13,69 лв./кг. е невярна и подвеждаща, доколкото на каса се маркира по-висока цена, а именно 13,99 лв./кг., съответно 14,99 кг., с което не е изпълнена заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП, издадена на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП и влязла в сила на 10.04.2019 г., относно наложена на търговеца ПАМ – забрана при упражняване на дейността да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки.

С АУАН № 1616/29.12.2022 г., съставен от Ж. А. С. – ст. инспектор в РД - С. при КЗП и в присъствието А. И. К. – очевидец е констатирано, че на 22.11.2022 г. в обект – магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Максима България“ ЕООД, дружеството прилага нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, тъй като предоставената информация за цената на стоките чрез етикет за артикул салам „Колбасо М.“, вак. от 11,99 лв./кг. и за салам сух шпек „Колбасо Б.“, вак. от 13,69 лв./кг. е невярна и подвеждаща, доколкото на каса се маркира по-висока цена, а именно 13,99 лв./кг., 2 съответно 14,99 кг., с което не е изпълнена заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП, издадена на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП и влязла в сила на 10.04.2019 г., относно наложена на търговеца ПАМ – забрана при упражняване на дейността да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки. Твърдяното нарушение е обективизирано в Констативен протокол № К-2755263/22.11.2022 г., подписан от управителя на търговския обект Н. М. без възражения, като е изготвен и снимков материал на цените на процесните артикули. В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 210в ЗЗП, като впоследствие препис от него е връчен на

упълномощен представител на дружеството-касатор.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното НП № 1616/15.03.2023 г. от И. Г. Б. – и. д. директор на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б. при КЗП, с което на основание чл. 210в ЗЗП, при цялостното възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на търговско дружество „Максима България“ ЕООД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за неизпълнено правно задължение по чл. 210в ЗЗП.

Изложената фактическа обстановка е установена от гласните доказателствени средства – показанията на А. И. К. – очевидец, както и от приложените по делото писмени доказателства.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Х. касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за незаконосъобразност на постановеното решение.

Нормата на чл. 210в от ЗЗП предвижда глоба в размер от 1500 до 30 000 лв. за този, който не изпълни заповед по чл. 68л, ал. 1 или разпореждане по чл. 68л, ал. 3, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 50 000 лв. В настоящия случай дружеството е санкционирано за неизпълнение на влязла в сила заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП, издадена на основание чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, относно наложена на търговеца ПАМ, а именно забрана при упражняване на дейността да използва заблуждаваща търговска практика, предоставяйки невярна и подвеждаща информация относно цената на предлаганите стоки.

От приобщения пред въззивната инстанция доказателствен материал следва безспорен извод за доказаност на твърдяното нарушение. По делото безспорно е установено, че на 22.11.2022 г. в обект – магазин „Т-М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Максима България“ ЕООД, дружеството прилага нелоялна заблуждаваща практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл.1 във вр. с чл. 68г, ал. 4 ЗЗП, тъй като предоставената информация за цената на стоките чрез етикет за артикул салам „Колбасо М.“, вак. от 11,99 лв./кг. и за салам сух шпек „Колбасо Б.“, вак. от 13,69 лв./кг. е невярна и подвеждаща, доколкото на каса се

маркира по-висока цена, а именно 13,99 лв./кг., съответно 14,99 кг., с което не е изпълнена горепосочената заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП.

Безспорно при така установената фактическа обстановка се налага извода, че от дружеството се прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика по см. на чл. 68д, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 68г, ал. 4 ЗЗП – същото предоставя на потребителите невярна информация относно предоставената информация за цената на стоките чрез етикета върху тях. Тази практика вече е забранена със заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП. В този смисъл установеното нарушение е квалифицирано като такова по чл. 210в, предл. 1-во ЗЗП. Посочената разпоредба визира две хипотези на административни нарушения – неизпълнение на заповед по чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, каквато безспорно се явява заповед № 135/20.02.2017 г. на председателя на КЗП и неизпълнение на разпореждане по чл. 68л, ал. 3 от ЗЗП.

На следващо място отговорността на дружеството е ангажирана по реда на чл. 210в от ЗЗП, като е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3 000 лева. Правилно и законосъобразно СРС е наложил минималния размер на наложеното наказание до установения в чл. 210в ЗЗП, които мотиви настоящата съдебна инстанция споделя изцяло.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

Настоящият състав споделя и правните изводи на първоинстанционния съд, относно липса на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 896/21.04.2024 г., постановено по АНД № 7108/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 106-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: